

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.078/2025/6.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Timsina István kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (20. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.700.195/2024/19. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. február 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység1 Rendőrkapitányság (a továbbiakban: rendőrkapitányság) állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot; működési körzete település1, település2 településsel érintett körzetére terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozóan rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki, és egyéb szolgálati [a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldési, átkísérési, kézbesítési, covid ellenőrzési, objektumőri, közlekedési, betöréssel kapcsolatos akciókban részvételi] feladatokat, amelyekért külön ellentételezésben nem részesült. A szolgálati panaszát, – amelyben a perbeli időszakra a többletfeladatok ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő mértékű megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetését kérte, – az alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával – megalapozatlanságra hivatkozással – elutasította.

A kereset, a védírat

[3] A felperes keresetében az alperest 550.763 forint megbízási díj és annak 2021. november 16. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), c) pontjait és (5) bekezdését jelölte meg.

[4] Az alperes védíratában – vitatva a követelés jogalapját – elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap legfeljebb 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

A mintaper

[5] Az elsőfokú bíróság előtt több, mint tíz olyan per indult, amelyek jogi és ténybeli alapja jelen perrel azonos volt, ezért azok egyikét (5.K.701.208/2022.) mintaperként bírálta el, amelyre figyelemmel az eljárását a mintaper elbírálásáig felfüggesztette. A bíróság a mintaperben hozott 5.K.701.208/2022/10. számú ítéletében a keresetet alaposnak találta, annak jogalapját érintő ítéleti indokolásában megállapította, hogy a felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó, az állománytábla szerinti más munkakörbe sorolt feladatok ellátásáért a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja alapján megbízási díjra jogosult.

A Fővárosi Ítéltábla a 4.Kf.700.436/2023/5. számú ítéletével a mintaperben hozott elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság az alperest késedelmi kamattal növelt 550.763 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Ítéletének jogalapját a mintaper eredményét alapul véve – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (4)-(5) bekezdéseit, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdését és a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 21., 22., 26. pontjait felhívva bírálta el. Kifejtette, hogy az alperes munkáltatóként – a tilalmazott feladatokat kivéve – jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok végzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak, azonban ezen joga nem sérthette a felperes kinevezése szerinti beosztását. Amennyiben a felperes a beosztásától eltérő többletfeladatokat a beosztása mellett végezte, a többletszolgálatért díjazás jár. A munkakör kiterjesztő értelmezésével kapcsolatban hivatkozott a Kúria joggyakorlatára, miszerint jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.247/2020/4.). A felperes a csatolt kimutatás szerint – az alperes által sem vitatottan – 2021. február, 2021. április - december, 2022. január - február, 2022. június hónapjaiban munkáltatói utasításra a beosztásához nem tartozó feladatokat ellátott. E kimutatást az alperes a perbeli időszak olyan hónapjai (2021. március, 2022. március - május, 2022. július - augusztus) vonatkozásában kifogásolta, amelyek tekintetében a felperes megbízási díj alapjául szolgáló beosztási napot és feladatot nem tüntetett fel; az e hónapokat érintő alperesi vitatást bizonyítottság hiányában nem fogadta el, mivel az alperes az általa vitatott hónapokat érintő TIK küldéseket igazoló lapokat külön felhívása ellenére nem csatolta. A törvényszék ítéletében a csatolt feladatkimutatás alapján megállapította, hogy a felperes a perbeli időszak legtöbb hónapjában jelentős mértékben a beosztásához tartozó feladatok mellett járőri, járőrvezetői járőrparancsnoki feladatokat, átkísérési, kézbesítési, covid ellenőrzési, objektumőri, közlekedési, betöréssel kapcsolatos akciókban részvételi feladatokat is végzett, melyre tekintettel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján díjazás illeti meg. A perbeli időszakban csak néhány olyan hónap volt, amikor a felperes a fent hivatkozott többletfeladatokat a munkaköri feladataihoz mérten kisebb mértékben, de rendszeresen ellátta. Megállapítást nyert továbbá az is, hogy a felperes a perbeli időszakban felmerülő többletfeladatokat rendszeresen a működési körzetén kívül végezte, ugyanis az alperes a különleges jogrend időszakára eső, a működési körzetből történő elvonások eseti jellegét nem bizonyította.

[7] Az elsőfokú bíróság a megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg arra figyelemmel, hogy a perbeli időszakban a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, különböző típusú többletfeladatot hajtott végre, ami számára nagyobb megterhelést jelentett és szélesebb szaktudást igényelt; a beosztása miatt az átkísérés számára kifejezetten tiltott volt; továbbá a mérték a jelenlegi ár-értékviszonyok (infláció) alapján sem tekinthető eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, a megbízási díjra való jogosultság összecszerűsége mellett annak jogalapját is vitatva. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályok alkalmazásával nem helytálló következtetést vont le, tévesen állapította meg, hogy a felperes a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó, az állománytábla szerinti más munkakörhöz kapcsolódó feladatok ellátásáért megbízási díjra jogosult; a tényállás tisztázása során a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatokat a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett végrehajtott többletfeladatként tévesen értékelte, és nem vette figyelembe, hogy a működési körzeten kívüli járőr jellegű szolgálati feladatok a felperes számára aznapra elrendelt egyéb szolgálati feladatok voltak, amelyek ellátásáért megbízási díj nem illeti meg. A felperes munkaköri leírásában foglaltak szerint a munkavégzési helye a rendőrkapitányság illetékességi területe; illetékességi területéről a rendőrség tekintetében nem beszélhetünk, annak önálló feladat- és hatásköre sincsen. A felperes a munkaköri feladatait a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén köteles ellátni. A Hszt. 154. (1), (2), (4) bekezdései, 155. § (1) bekezdése, 156. § (1) bekezdése, valamint a 157. § (1) bekezdése alapján a felperes körzeti megbízotti feladatainak ellátása – amit a működési körzetében teljesít – csak egy része a munkaköri feladatainak, amelyet a beosztási illetménye ellentételez. A munkaköri leírásban meghatározott további feladatok ellátásából fakadó terhelést a hivatásos pótlék ellentételezi. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során téves következtetést vont le, amikor megállapította, hogy a rendszeresség a peresített időszak egészét (19 hónapot) tekintve megvalósult. A kimutatásokat (eligazító és beszámoltató lapokat) figyelembe véve megállapítható, hogy a perbeli időszak egyes hónapjaiban (2021. március, 2022. március – május, 2022. július – augusztus) a felperes olyan mértékű többletfeladatot nem teljesített, ami a megbízási díjra való jogosultságát megalapozná. A többletfeladatok a felperes számára ténylegesen komoly többletterhet nem jelentettek, mivel az eredeti beosztásához tartozó feladatok nem szorultak háttérbe, azokat minden nehézség nélkül el tudta látni; e feladatoktól eseti jelleggel került elvonásra; a többletfeladatok széleskörű, komplex szaktudást nem igényeltek, az eredeti munkaköri feladatokkal átfedést mutattak; a működési körzeten kívüli feladatok időben nem voltak jelentős terjedelműek, és a felperes azokat túlszolgálat elrendelése nélkül, szolgálatteljesítési időben végrehajtotta.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes fellebbezésében kizárólag anyagi jogi jogszabálysértést jelölt meg, ezért az az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítéktértékelés mellett vizsgálható. A fellebbezése ugyanis a bíróság ténymegállapításait és értékelését konkrét jogszabálysértésre hivatkozással nem támadta. Ez alapján abból lehet kiindulni, hogy a körzeti megbízotti beosztásában a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén rendszeresen járőrszolgálatot is ellátott. Az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált; a fellebbezés egyes indokai nem relevánsak, illetve általa sem vitatottak. Hangsúlyozta, hogy a többletfeladatokat az eredeti munkaköri feladatai alóli mentesítés nélkül látta el. A megbízási díjra való jogosultság ténybeli alapja a járőrszolgálat és a körzeti megbízotti munkakör havi és napi szinten történő

párhuzamos, „vegyes” ellátása. Mindezen teljes napi szolgálatokon túl a TIK küldéseket is rendszeresen (minden szolgálatában) a működési körzetét elhagyva teljesítette. Az alperes e kereseti állítását nem vitatta, annak cáfolatára kimutatást nem csatolt. Az összecszerűséget vitató fellebbezési érvelés jogszabálysértést nem tartalmazott, az alperes a mérséklési igényét konkrét ténybeli érvekkel nem indokolta.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú bíróság a felülbírálat során arra a jogi álláspontra jutott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó jogszabályoknak megfelel; az elsőfokú döntéssel és annak indokaival is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

[12] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletet a megbízási díj jogalapjában és összecszerűségében is vitatta. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a felperes megbízási díjra való jogosultságát e jogszabályi rendelkezés téves értelmezésével állapította meg.

[13] A jogalap vitatása körében az ítéltábla rámutat, hogy az elsőfokú bíróság az eljárását a 5.K.701.208/2023. számú mintaper eredménye szerint folytatta le, mivel az előtte fekvő ügy e mintapertől az 5.K.701.011/2023/4. számú eljárást felfüggesztő végzés fellebbezés hiányában történő jogerőre emelkedésére tekintettel, a felek által sem vitatottan sem jogi, sem ténybeli szempontból nem különbözött. A perben elbírálandó jogkérdés tárgyában a Fővárosi Ítéltábla a mintaperben a 4.Kf.700.436/2023/5. számú ítéletében kimondta, hogy „amennyiben a hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat saját beosztása alóli mentesítés nélkül, többletfeladatként látja el, a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjra jogosult”.

[14] Az ítéltáblának elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy a mintaper keretében hozott ítéletének a fellebbezési eljárásban mennyiben van kötőereje. A Kp. a mintaperben hozott ítélet kötőerejéről kifejezetten nem rendelkezik. A Kp. 33. § (2) bekezdésében szereplő rendelkezés szerint amennyiben a mintaperhez képest tény- és jogbeli azonosság van a mintaper után elbírálásra kerülő jogvitánál, a közigazgatási bíróság azt a mintaper eredménye szerint tárgyaláson kívül bírálhatja el. A Kúria a mintaperben hozott – felülvizsgálattal nem támadott – határozattól való eltérésről szóló 7/2024. JEH (Jpe.IV.60.056/2023/11. számú) határozatában rámutatott, hogy „a jogorvoslat lehetősége a Kp. szerint meghatározott körben megilleti a peres eljárás résztvevőit, a mintaperben hozott ítélet elleni felülvizsgálat

elmaradása nem hat ki a mintaperben hozott ítélet alapján hozott további döntésekre. Az ítélt dolog (*res judicata*) elve nem érvényesülhet egy másik, akár más személyek között folyamatban lévő ügyben. A mintaperrel elérni kívánt hatékonysági, pergazdaságossági szempontok és a perkoncentráció elve az alkotmányos alapjogot nem írja felül, erre figyelemmel a jogorvoslat nem üresedhet ki”. Az ítéltábla szerint azonban a fellebbező fél jogorvoslati joga nem partalan, fellebbezésében a [13] bekezdésben foglaltakat szem előtt tartva külön ki kell térnie arra, hogy a mintaperben hozott jogerős ítélettől való eltérést mi indokolja, az miben nyilvánul meg, különös tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság az első- és másodfokú ítéleteket a 5.K.700.195/2024/2. számú végzés szerint a rendelkezésére bocsátotta.

[15] Az ítéltábla a fent írtakra tekintettel a fellebbezési eljárásra – e körben a megbízási díj jogalapjára – vonatkozóan hangsúlyozza, hogy a mintaperben hozott – a Kúria előtt felülvizsgálati kérelemmel nem támadott – jogerős döntését a mintapertől jogi és ténybeli szempontból nem különböző jelen közigazgatási perben magára nézve irányadónak tartotta. Ennek oka, hogy a fellebbező alperes a perbeli első és másodfokú eljárásban jelen ügy mintaperhez való ténybeli és jogi azonosságát nem vitatta, arra vonatkozóan nem tett előadást, hogy a mintapertől eltérés mutatkozik, amelyre figyelemmel a ténybeli és jogi azonosság fennállónak minősül. Az alperes fellebbezésében – a jogalap körében – nem kifogásolt olyan tényállási kérdést sem, amelyet az elsőfokú bíróság a mintaperben foglaltaktól eltérően, tévesen értékelt, avagy a mintaperben vizsgált jogkérdéstől eltérően és megalapozatlanul, hibásan vett figyelembe; e körben tanúsított jogsértésre sem hivatkozott. Mindezek következményeként az ítéltábla a megbízási díj jogalapját érintő mintaperben rögzített és a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletben is levezetett jogértelmezést – az abban foglaltak megismétlése nélkül – a jelen perre is irányadónak tekintette. Ugyanakkor az alperes fellebbezésében a jogalap körében a mintaperben nem vizsgált kifogásokat is megfogalmazott, amelyekre az ítéltáblának ki kellett térnie; az alperes megbízási díj jogalapját érintő vitatását e körben is értékelnie kellett.

[16] Az alperes fellebbezésében azt állította, hogy a megbízási díj a felperest azon okból sem illeti meg, mivel a munkaköri leírásában foglaltak szerint a munkavégzési helyének a rendőrkapitányság teljes illetékességi területét kell tekinteni, valamint a rendőrőrs vonatkozásában illetékességi területről nem beszélhetünk. Az ítéltábla e körben rámutat, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a többletfadatait a körzeti megbízotti működési körzetén kívül, rendszeresen, nem eseti jelleggel ellátta; az a körülmény pedig, hogy a működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a felperes tekintetében működési körzet alatt település¹, település² településsel érintett körzetét értjük, ahol a munkaköri feladatait köteles volt ellátni, ennél fogva az alperes azon hivatkozása, miszerint a feladatait a rendőrkapitányság illetékességi területén kellett elvégeznie, nyilvánvalóan nem foghatott helyt. Azon hivatkozásának pedig, amely szerint a rendőrőrs vonatkozásában illetékességi területről nem beszélhetünk, relevanciája nem volt. E körben az ítéltábla megjegyzi továbbá, hogy a felperes működési körzete a rendőrőrs illetékességi területével sem esik egybe, hiszen a munkáltató a felperes számára a perbeli időszakban működési körzetként település¹, település² településsel érintett körzetét jelölte ki. Amennyiben a feladatait e körzeten kívül, akár a rendőrőrs illetékességi területén végezte, nyilvánvalóan többletfeladatot látott el.

Rámutat továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan állapította meg azt is, hogy az alperes a felperes működési körzetből történő jogszerű elvonását a bizonyítási eljárás során nem igazolta.

[17] Az alperes fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy a felperes megbízási díjra a beosztási pótlékára tekintettel sem vált jogosulttá. A hivatásos állomány tagjának beosztási pótléka az eredeti és a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatellátás alapján jár; míg megbízási díj az érintettet a munkaköri feladatokon felül teljesített többletfeladat-ellátás esetén illetheti meg, azaz a két juttatás az alperes által kifejtett módon nem mosható össze, egymást nem váltja ki. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az alperesnek a beosztási pótlék megfizetéséből származó megbízási díj alóli mentesülésre hivatkozását sem találta megalapozottnak.

[18] Az alperes fellebbezésében azt is kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli időszakot érintő egyes hónapok (2021. március, 2022. március – május, július – augusztus) tekintetében figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes többletfeladatot nem teljesített. Az ítéltábla az elsőfokú döntést e körben ugyancsak megalapozottnak találta: osztotta azon álláspontot, amely szerint az alperesi kimutatás e hónapokat érintő hiánya, hiányossága a felperes terhére nem értékelhető; illetőleg kiemelt súllyal értékelte azt a körülményt, hogy a felperes a munkaköri és/vagy többletfeladatait a perbeli időszak valamennyi hónapját tekintve a működési körzetén kívül, a rendőrség vagy a rendőrkapitányság illetékességi területén látta el. Ez utóbbi körülmény a megbízási díjra való jogosultságot a vitatott időszakban már önmagában megalapozza.

[19] Mindezek alapján megállapítást nyert, hogy az elsőfokú bíróság a felperes – a perbeli időszak egészét érintő – megbízási díjra való jogosultságáról jogszerű döntést hozott.

[20] A megbízási díj összecszerűsége körében az alperes az elsőfokú bíróság tényállás tisztázási és értékelési-mérlegelési, valamint indokolási tevékenységét kívánta támadni, azonban a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt kógens előírásnak megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése nélkül. Ez okból az ítéltábla – a fellebbezés tartalmának megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése hiányában – kizárólag az alperes által felhívott anyagi jogi rendelkezésekre – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és 71. § (5) bekezdésére – tekintettel vizsgálhatta, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította-e meg a megbízási díj összegét; azt azonban az alperes nem fejtette ki, hogy az általa előadottak ezen jogszabályi rendelkezések tükrében miként támasztják alá, hogy a megbízási díj összegének meghatározása jogszabálysértő módon történt. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem

tartotta megfelelőnek, fellebbezésében a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegyszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összegyszerűségi eredményre vezettek volna.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (5) bekezdése alapján 20.000 forint perköltséget számított fel. A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét – az összegyszerűen megjelölt perköltséggel szemben – a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdésére, továbbá 3. § (2) és (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, mivel – arra történt hivatkozás hiányában – az IM rendelet 3. § (6) bekezdésének alkalmazását igénylő eltérésre indokot nem látott.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű 44.061 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. április 16.

dr. Kecskés Zsófia s.k.

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

dr. Farkas Ervin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró